

ROČNÍ OBDOBÍ

Bylo zase hezky,
já si vyšla ven.
Říkávají někteří lidé,
že podzim není hezký,
ale mě se líbí přec.

Vždyť každé roční období
má sobě tolik krásy.

Jaro, to se vše probudí
to zpívají ptáci.
Léto, to vše dozrává,
podzim, to se příroda
k zimnímu spánku ukládá.

I zima má v sobě tolik krásy,
jen ji člověk vnímat musí.

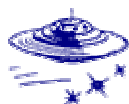
Sám **Stvořitel** mi říká:

„Tak jak se střídá období,
tak tomu je i u člověka.

Jaro, to je tvé dětství,
léto, to jsi v dospělosti.
Podzim, to ti zešediví vlasy.
Zima, to se u Mě na chvíli
k zimnímu spánku uložíš.

A když tu na této Zemi
zůstaneš takto hodná,
k novému životu se probudíš.

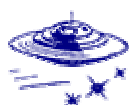
Ale ne v tomto těle.
Půjdeš na jiný svět,
opět jako malé dítě.
Na svět mnohem krásnější,
nežli je tento.
To bude moje odměna,
za to, že jsi se tu,
na této Zemi tak pěkně
chovala.
A takové je to u všech lidí.

Ale kdo si jen o sobě myslí,
kdo si jen užívá
a na jiné nemyslí,
ten se vytrestá sám.

Ten ve svém zimním období,
klidně u Mě neodpočívá,
ale bloudí ve věčných temnotách.
Také pak k životu se probudí,
ale k mnohem horšímu než má.

Půjde také na jiný svět,
mnohem horší než teď
a tam musí žít,
mezi těmi lidmi,
co si navzájem stále ubližují.“

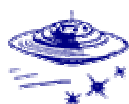

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní cesta** –
např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 511.

Přijala Miloslava D.

Podzim 1994.

VÍRA

„Zatímco ostatní lidé
žijí v nejistotě,
Já беру pero do ruky
a píšu tuto báseň.

O tom, že dobře vím,
nežiji životem jediným.
Jen dobrým činem svým,
rozhoduji o životě příštím.

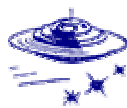
To by si měl každý uvědomit
a ve svém chování se polepšit.
Ne pro sebe vše mít,
ale i jiné podělit.

Milovat naši matku Zemi,
a společně pracovat
k jejímu očištění.
Né uctívat vládní činitele,
ale milovat samotného **Stvořitele**.“

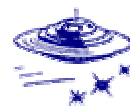
Sdělení 512. Přijala Miloslava D.

MÝM PŘÁTELŮM Z VESMÍRU

Jen příroda sama,
ta je toho hodna.
Jak já ji mám ráda,
proto tolik nestrádám.

Vzpomenu-li na jaro,
jak se sama toulávám.
Až rozkvetou stromy v máji,
to já velmi ráda mám.

Odpověď:

„My to máme taky rádi,
když příroda sama
o sobě je velmi krásná.

My vážíme si lidí,
co jen takto myslí.

Myslí na vše živé,
to miluješ **Stvořitele**.

Technika je také třeba,
jinak bychom tu nebyli.

Ale rozumě ji využít !

Ne jako vy na Zemi,
všechno jenom poničit !

Guetzal.“

*Tato básnická poselství jsou součástí předchozích sdělení, hlavně o **stavu pozemského člověka a duchovní cestě** – např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 515.

Přijala Miloslava D.

Předjaří 1995.